

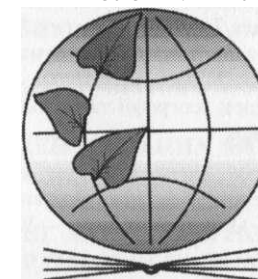
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
Кафедра географії та методики її навчання
Вінницький державний педагогічний університет
^ імені Михайла Коцюбинського
Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова
Софійський університет імені Святого
Климента Охридського (Болгарія)
Ойцовський національний парк (Польща)
Газета «Краєзнавство. Географія. Туризм» (Україна)

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

VII ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ, МОЛОДИХ УЧЕНИХ І СТУДЕНТІВ
(З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ)

«ГЕОГРАФІЯ ТА ЕКОЛОГІЯ: НАУКА І ОСВІТА»

19-20 квітня 2018 року

Умань
ВПЦ «Візаві»
2018

*Затверджено до друку Вченою радою природничо-географічного факультету
Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
(Протокол №10 від 29 березня 2018 р.)*

Редакційна колегія:

Браславська О.В. - доктор педагогічних наук, професор, зав. кафедри географії та методики її навчання, УДПУ імені Павла Тичини (відповідальний редактор);
Половка С.Г. - доктор геологічних наук, професор кафедри географії та методики її навчання, УДПУ імені Павла Тичини (заступник відповідального редактора);
Совгіра С.В. - доктор педагогічних наук, професор, зав. кафедри хімії, екології та методики їх навчання, УДПУ імені Павла Тичини; **Денисюк Г.І.** - доктор географічних наук, професор, зав. кафедри географії, ВДПУ імені Михайла Коцюбинського; **Миколайко В.П.** - кандидат сільськогосподарських наук, професор, декан природничо-географічного факультету УДПУ імені Павла Тичини; **Гончаренко Г.Є.** - кандидат біологічних наук, доцент, зав. науковою лабораторією «Екологія і освіта», УДПУ імені Павла Тичини; **Краснош і ап І.В.** - кандидат біологічних наук, доцент, зав. кафедри біології та методики її навчання, УДПУ імені Павла Тичини; **Ситник О.І.** - кандидат географічних наук, доцент, УДПУ імені Павла Тичини, відповідальний секретар; **Кравцова І.П.** - кандидат географічних наук, доцент, УДПУ імені Павла Тичини; **Козинська І.П.** - кандидат географічних наук, доцент, УДПУ імені Павла Тичини; **Лаврик О.Д.** - кандидат географічних наук, доцент, УДПУ імені Павла Тичини; **Максютов А.О.** - кандидат педагогічних наук, доцент, УДПУ імені Павла Тичини; **Запорожець Л.М.** - кандидат педагогічних наук, доцент, УДПУ імені Павла Тичини; **Макаревич І.М.** - кандидат педагогічних наук, викладач, УДПУ імені Павла Тичини; **Герасименко О.В.** - кандидат педагогічних наук, викладач, УДПУ імені Павла Тичини; **Безлатня Л.М.** - кандидат географічних наук, викладач, УДПУ імені Павла Тичини; **Черненко Т.М.** - викладач кафедри географії та методики її навчання, УДПУ імені Павла Тичини (технічний секретар); **Киріснюк А.А.** - лаборант кафедри географії та методики її навчання, УДПУ імені Павла Тичини (технічний секретар).

Географія та екологія: наука і освіта: матеріали VII Всеукраїнської науково-практичної конференції (з міжнародною участю), м. Умань, 19-20 квітня 2018 р. / відп. ред. О.В. Браславська. - Умань : ВПЦ «Візаві», 2018. - 232 с.

До збірника матеріалів конференції ввійшли доповіді та тези, якими охоплено широкий спектр географічних і екологічних досліджень. Під час роботи конференції висвітлено такі питання: інтеграція сучасної географічної освіти і науки у міжнародний простір; історія становлення географії на теренах європейського простору; фундаментальні та прикладні дослідження у географії: досягнення, проблеми, перспективи; екологічний моніторинг України та зарубіжних країн; активні форми і методи навчання географії та екології у закладах освіти.

УДК-91:502/504:54]:001.8]](06)

©Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, 2018.

©Кафедра географії та методики її навчання, 2018.

ЗМІСТ

Браславська О.В.

**ОСОБИСТОСТЯМИ СЛАВНА ГЕОГРАФІЧНА НАУКА І ОСВІТА
УМАНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ** 9

Бабкова С.В., Обозний В.В.

**ПІДҐРУНТЯ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОГО СУПРОВОДУ
КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ ПРИ ВИВЧЕННІ ГЕОГРАФІЇ ...** 24

Бевз Н.Ф.

**АКТИВНІ ФОРМИ І МЕТОДИ НАВЧАННЯ ГЕОГРАФІЇ ТА
ЕКОЛОГІЇ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ** 27

Безлатня Л. О.

**СУЧАСНІ ЛАНДШАФТИ МІЖЗОНАЛЬНОГО ГЕОЕКОТОНУ
«ЛІСОСТЕП-СТЕП» ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ** 30

Бірюкова Н.В., Лебедєв О.С.

**ІНТЕРАКТИВНЕ НАВЧАННЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ
РОЗВИТКУ ГЕОГРАФІЧНОЇ ОСВІТИ** 32

Бірюкова Н.В., Шурип Л.Г.

**ВПЛИВ ПРИРОДНО-ГЕОГРАФІЧНИХ ЧИННИКІВ НА
СПЕЦІАЛІЗАЦІЮ АПК ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ** 37

Богадзьорова В.С.

**СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ФОРМ
ГОСПОДАРЮВАННЯ НА СЕЛІ** 41

Бойко Я.А.

**АНАЛІЗ КІЛЬКОСТІ НАУКОВИХ ПУБЛІКАЦІЙ В СФЕРІ
ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ США** 44

Браславська О.В., Соколова О.В.

РОЗВИТОК ГЕОГРАФІЧНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ . 46

Василенко Альона

**ФОРМУВАННЯ ТЕОРІЇ ЦЕНТРАЛЬНИХ МІСЦЬ У СУСПІЛЬНІЙ
ГЕОГРАФІЇ** 48

Не сечова О.А.

**ПРО ГЕОМОРФОЛОГІЧНІ ЗАКОНОМІРНОСТІ ФОРМУВАННЯ
ТА ВИКОРИСТАННЯ ҐРУНТОВОГО ПОКРИВУ ПІВНІЧНОГО
ПРИЧОРНОМОР'Я** 51

Вишневський В. І.

ЗМІНИ ЯКОСТІ ВОДИ ЗА ДОВЖИНОЮ ДНІПРА 54

/w)i<)(зик В.М., 1/о. 'ачевська І.Ю.

**ЕТНОКУЛЬТУРНІ ЛАНДШАФТИ СЕЛА СНІЖНА ВІННИЦЬКОЇ
ОБЛАСТІ** 57

/ авриленко (А//.

**МЕТОД ПРОЕКТІВ У ФОРМУВАННІ ЕКОЛОГІЧНОЇ
КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ** 59

<i>Кургане вин Л.П., Вовгук Т.М.</i>	
ПДРОЕКОЛОПЧНИЙ МОНІТОРИНГ РІЧКОВО-БАСЕЙНОВОЇ СИСТЕМИ СТРИЯ	129
<i>Лаврик О. Д.</i>	
РОЛЬ РІЧОК І РІЧКОВИХ ДОЛИН У ЛАНДШАФТНІЙ СФЕРІ	132
<i>Легмарь Т.В.</i>	
АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ЦЕНТРАЛЬНОСТІ (ТРАНСПОРТНОЇ ДОСТУПНОСТІ) НАСЕЛЕНИХ ПУНКТИВ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	135
<i>Макаревич ЛМ.</i>	
ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ГЕОГРАФІЇ	137
<i>Максюгов А.О.</i>	
ГЕОКУЛЬТУРНА РЕГІОНАЛІЗАЦІЯ СВІТУ	140
<i>Мамоев Бинали</i>	
ТУРИСТСКО-КРАЕВЕДЧЕСКАЯ РАБОТА В СОДЕРЖАНИИ СРЕДНЕГО ШКОЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ	142
<i>Миколайко В. П.</i>	
ЕКОЛОГІЧНІ ФУНКЦІЇ ҐРУНТОВОГО ПОКРИВУ	144
<i>Миколайко ЛІ.</i>	
ГЕОГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ БІОРІЗНОМАНІТТЯ КУЛЬТУРНИХ РОСЛИН НА ТЕРИТОРІЇ АГРОБІОСТАНЦІЇ УДПУ ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ	146
<i>Миронюк П. П.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ АКТИВНОГО НАВЧАННЯ	148
<i>Міняйло О. О.</i>	
МОНІТОРИНГ ЕКОЛОГІЧНОГО СТАНУ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ	151
<i>Моргун Е.Н.</i>	
К ВОПРОСУ О КОМПЛЕКСНОМ НАУЧНОМ ЭКОЛОГИЧЕСКОМ МОНИТОРИНГЕ В ЯМАЛО-НЕНЕЦКОМ АВТОНОМНОМ ОКРУГЕ	154
<i>Мороз Л. М., Грабовська С. Л., Люленко С. О., Берчак В. С.</i>	
ОСНОВНІ ШЛЯХИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ГІДРОФІЛЬНИХ ПТАХІВ	156
<i>Мушинська Ю.А., Дем'яненко С. О.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТУРИСТСЬКИХ ОБРАЗІВ ТЕРИТОРІЙ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ В ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ ГЕОГРАФІЧНОЇ НАУКИ ХХІ СТ.	160
<i>Ипадовська Г.Ю.</i>	
ДИНАМІКА СТВОРЕННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ (НА ПРИКЛАДІ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	163
<i>Пеліпа К.Г.</i>	
ДЕПОПУЛЯЦІЯ СІЛЬСЬКИХ ПОСЕЛЕНЬ В ЛОКАЛЬНИХ СИСТЕМАХ РОЗСЕЛЕННЯ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ У НОС ГСОЦІАЛІСТИЧНИЙ ПЕРІОД	168

<i>Нетробчук І.М., Мороз М.М.</i>	
МОНІТОРИНГ ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ У МІСТІ ЛУЦЬКУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	171
<i>Панкратенкова Д. О.</i>	
СУЧАСНИЙ СТАН СКЛАДУ ПІЩАНИХ НАНОСІВ НА ДІЛЯНЦІ РОЗВАНТАЖЕННЯ ВЗДОВЖ БЕРЕГОВОГО ПОТОКУ НАНОСІВ В РАЙОНІ ЖЕБРІАНСЬКОЇ БУХТИ	173
<i>Половка С.Г., Половка О.А.</i>	
НАУКОВІ ІДЕЇ ВОЛОДИМИРА ІВАНОВИЧА ВЕРНАДСЬКОГО (ДО 155-ТИ РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ)	176
<i>Прохорова Л.А., Зав'ялова Т.В., Непша О.В.</i>	
ЗНАЧЕННЯ МЕТЕОРОЛОГІЧНОГО ЧИННИКА У РОЗПОДІЛІ ЗАБРУДНЮЮЧИХ РЕЧОВИН ПОВІТРЯ МІСТА ЗАПОРІЖЖЯ	179
<i>Рожі І. Г.</i>	
ВИВЧЕННЯ СТУДЕНТАМИ-ГЕОГРАФАМИ РІДНОГО КРАЮ ЯК ОБ'ЄКТА КРАЄЗНАВЧО-ТУРИСТСЬКОЇ РОБОТИ	181
<i>Sytjuk Ivan</i>	
ОІ ІІ І NSLAND - THE BANANA STATE OF AUSTRALIA	183
<i>І untHUK O.I., Демчук О.А.</i>	
І ВРБЙСЬКЕ НАСЕЛЕННЯ БРАЦЛАВА ТА ЙОГО ВПЛИВ НА Г<) ІВИТОК СЕЛИЩА	187
<i>І шипик XI,</i>	
І І ЛІНІ РАТУРНІЙ РЕЖИМ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ, РЕАЛІЇ < І ІМ ЬКОГОСПОДАРСЬКОГО 2016-2017 РОКУ	190
<i>< і mгіра (В.</i>	
КРІ І РІЇ ДІАГНОСТИКИ ЕКОЛОГІЧНОЇ ВИХОВАНОСТІ < м ОБИСТОСТІ	195
<i>' ' / Іч І. hHU ./.</i>	
г< > Міллі < Ж І ІОІ РАФІЧНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ УЧНІВ їм ШХОМ ВИКОРИСТАННЯ КРАЄЗНАВЧОГО ПІДХОДУ У пііпчі мім і і оі РАФІЇ	198
<i>мі ил-іпчх ГІР</i>	
СУЧАСНИЙ ШЛЯХ ДО ВИВЧЕННЯ АФІННОГО КРАЄЗНАВСТВА	201
<i>hlfUh /', // І. Проци І. П.</i>	
ЧЯВИ ГЛОБАЛЬНИХ ЕКОЛОГІЧНИХ «і • Ш ії м ІІ \ ПОЛІНІ	205
<i>мім» ГКОІ РАФІЧНІ АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ</i>	
• ШОІ ІФІЧНІЧ І ІСТЕМ	207
<i>/ . ' ///, ..// m \Ui</i>	
ІК Ш НУМ ІІ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ і і ШШІІч ії \ . . . оми \ НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС У НіІ І М ІІ І Н І НМ ІМІ Ш_•	211

чинником пізнання процесів у природі і суспільстві, забезпечує позитивну мотивацію учнів до оволодіння знаннями у процесі використання інформаційних технологій.

Список використаних джерел

1. Браславська О. В. Науково-технічні інновації й сучасна географічна освіта / О. В. Браславська // 36. наук, праць Уманського державного педагогічного ун-ту імені Павла Тичини / [гол. ред.: М. Т. Мартинюк]. - Умань : ФОП Жовтий О. О., 2013. - Ч. 3. - С. 57-62.
2. Освітні технології та їх використання на уроках географії (з досвіду роботи вчителів області) / упорядник С. Г. Мойсеєва. - Черкаси : Лабораторія природничо-математичних дисциплін Черкаського ОІПОПП, 2007. - С. 116.
3. Осніцька М. О. Формування компетентності продуктивної творчої діяльності на уроках географії / М. О. Осніцька // Географія та економіка в рідній школі : науково-методичний журнал. - 2015. - №4 (158). - С.17-20.

*Максютов А.О. к.пед.н., доц.
кафедри географії та методики її навчання
Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини
e-mail: andriy.maksyutov@udpu.edu.ua*

ГЕОКУЛЬТУРНА РЕГІОНАЛІЗАЦІЯ СВІТУ

«Культура» і «цивілізація» - поняття, широко вживані і в науково-публіцистичній літературі, і в повсякденному житті. У самому широкому сенсі під культурою розуміють все те, що створено людьми в процесі фізичної та розумової праці (з підрозділом на матеріальну і духовну культуру). Поняття «цивілізація» іноді вважають синонімом поняття «культура», але частіше в нього вкладають дещо більш широкий зміст.

Географія культури та релігій вивчає територіальну диференціацію культури та релігій і окремих її компонентів, способу життя і традицій населення, елементів матеріальної і духовної культури, культурної спадщини попередніх поколінь. Оскільки ж культура відображає не тільки зв'язок часів, і її величезну сучасну національно-етнічну різноманітність і своєрідність світі то, цілком природно, виникає і питання про підрозділ світу на культурні регіони.

Сітки культурного районування світу сильно розрізняються за ступенем своєї диференціації. Сама генералізована з них зводиться до виділенні пі західного і східного культурних (цивілізаційних) регіонів. Більш диференційована сітка ґрунтується на виділенні західного (християнського), китайсько-конфуціанського, індо-буддійського і арабо-мусульманської о культурних (цивілізаційних) регіонів. Американський політолог С. Хантінгтон запропонував виділяти вісім подібних регіонів: західний (християнсько-католицький), слов'янсько-православний, ісламський, конфуціанський.

індуїстський, японський, латино-американський та африканський - перші шість за релігійною, а останні два за географічною ознакою [3, с. 114].

Кілька більш детальних районування запропонував видатний вітчизняний економіко-географ В. Вольський, який виділив в сучасному світі 12 цивілізаційних макрорегіонів. Регіони Західної Європи, Східної Азії та Російсько-Євразійський, на його думку, в основному формувалися у власних регіональних «котлах». Північноамериканський і Австралійський регіони - переважно переселенські, відділилися від Західної Європи і стали значною (Північна Америка) або в дуже великій мірі (Австралія) різновидами і продуктами британської цивілізації. Регіон Латинської Америки сформувався в результаті складного і нерівномірного сплаву кількох культур - традиційних індіанських, європейських, африканських, сучасних північноамериканських. Два азіатських регіони - Південна і Південно-Східна Азія - продовжують розвивати свою самобутність. Середній Схід і Північна Африка - регіон зародження і абсолютного панування мусульманства, що сформувався в основному завдяки внутрішньорегіональним процесам. А Африка на південь від Сахари - це найбільш необхідний і відсталіший регіон світу, найбільш спустошений колоніалізмом протягом останніх п'яти століть. В якості окремого макрорегіону І. В. Вольський виділяє і недавно сформувалася в цій якості Центрально-східну Європу [1, с. 123].

Прикладом ще більш детального культурно-цивілізаційного районування може служити районування, яке запропонував англійський історик і соціолог А. Тойнбі. Всього А. Тойнбі виділив 21 розвинуту цивілізацію: західну, ізантійську, російську, китайську, арабську, індійську, мексиканську і деякі інші. Крім того, він позначив ще чотири цивілізації, які, на його думку, зупинилися в своєму розвитку, і п'ять «мертвонароджених» цивілізацій.

Але саму диференційовану сітку культурно-цивілізаційного районування запропонував Л. Крішюнас. Він виділив 13 так званих цивілізаційних світів, що підрозділяються на 38 геоісторичних районів. При цьому до розряду цивілізаційних світів він відніс: Південну Азію; Індокитай і острівну Азію; Східну Азію; Центральну Азію; Середній Схід і Кавказ; Близький Схід і Північну Африку; Передню Азію і Балкани; Східну Європу; Західну Європу; Далекий Схід Євразії; Латинську Америку; Англо-Саксонську Америку; Африку на південь від Сахари [2, с. 76].

У вітчизняній навчальній літературі до виділення культурних регіонів **бігу** вдаються досить рідко, воліючи звичайне його членування на частини і-віту, материки, природні та економічні регіони і субрегіони. Але в західній навчальній літературі виділення культурних регіонів є загальновізним. У ВІХ країнознавчих підручниках географії світ поділяється саме на такі регіони, хоча самі їх сітки автори конструюють значною мірою по-різному. Проте фактично завжди або майже завжди виділяють Англо-Америку, Латинську Америку, Африку на південь від Сахари, а Північну Африку об'єднують в один штурний регіон з Південно-Західною Азією. Але в районуванні Європи та ІНШІ АЗІЇ різночитань залишається ще багато.

Список використаних джерел

1. Історія світової культури: Навч. Посібник / Керівник авт. колективу Л.Т.Левчук. – Київ, 1999. 123 с. 2. Культурологія: Теорія та історія культури: Навчальний посібник / За ред. І.І. Тюрменко, О.Д. Горбула. – К, 2004. 76 с. 3. Основи теорії та історії культури. Навч. посібник для студентів вищих навчальних закладів / Під ред. О.М.Черниша – Одеса, ОДМУ, 2000. 114 с.

*Мамоев Бинали доц.
кафедры экономики и туризма
Университет иностранных языков и деловой карьеры,
Республика Казахстан*

**ТУРИСТСКО-КРАЕВЕДЧЕСКАЯ РАБОТА В СОДЕРЖАНИИ
СРЕДНЕГО ШКОЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ**

Изменение в жизни казахстанского общества привели к изменению целей, задач и методов обучения, в учебный процесс стали внедряться новые учебные дисциплины (естествознание, экология, краеведение, экономика, страноведение) и современные педагогические технологии. На процесс модернизации школьной географии, в свете двенадцатилетнего образования заслуживают внимание проблемы культуры межнациональных отношений и воспитательные возможности предмета. Гуманистический и культурологический потенциал географии усиливается посредством изучения на уроках пространственного разнообразия жизни и деятельности людей, роли человека и человечества в географической среде, вклада людей в развитие мировой цивилизации.

На уроках географии в двенадцатилетней школе ученик должен получить, образные представления о различных территориях материков, стран и их крупных районов с выделением особенностей их природы, природных богатств и их использованием их населением, познакомиться с этнокультурным своеобразием населения материков и отдельных стран. В центре страноведческих характеристик необходимо поставить человека, людей! народы материков и стран, их образ жизни, материальную и духовную культуру, хозяйственную деятельность в конкретных природных условиях как на суше, так и в прилегающих акваториях океанов.

Страноведческий подход к построению содержания позволяет расширить историко-географический подход, что будет знакомить школьников с изменениями политической карты, с особенностями практики природопользования в различных регионах мира, с процессом нарастания экологических проблем в пределах материков, океанов и отдельных стран. Страноведческий подход невозможен без знания своего края, региона, области! Школьное краеведение и туризм получило новый импульс, связанный с усилением региональной политики. Появилась возможность вводить региональный и школьный компоненты учебного плана. Естественно,.....

должны быть связаны с изучением своего края, его географии, истории, культуры населения [1; 2].

В этих условиях времени для изучения географии своей области, планируемого базовой учебной программой по географии в количестве 20 ч., явно недостаточно. Поэтому одна из актуальных проблем - разработка новой концепции изучения географии своей области, наполнение ее современным содержанием, отражающим новые научные подходы. Придание географии своей области статуса специального курса резко увеличивает его значение в образовании, воспитании и развитии учащихся.

Географическое образование за последнее время стало акцентировать внимание на своей актуальности в выборе жизненного пути, т.е. будущей профессии. Что может предложить география в связи с новым уровнем двенадцатилетнего образования «Послесреднее профессиональное образование» в выборе профессии? Это могут быть профессии в региональной географии, природопользовании, картографии, экологии, туристско-рекреационной географии и географии информационных систем, городском и сельском планировании, экономической географии, географическом образовании, физической и мировой географии, географии культуры и населения (табл. 1).

Таблица 1

<u>Карьера, основанная на географии</u>	
<u>Сфера карьеры</u>	Занятие
1. Региональная география	- специалист по району в правительственном агентстве; - международный бизнес-представитель;
Природопользование	- коммивояжер - менеджер по окружающей среде; • технический менеджер (по лесным ресурсам); - экскурсовод в парке; <u>- составитель плана опасных расколов;</u>
1. Картография и географическая информационная система	• специалист по географическим информационным системам; - аналитик; <u>- землемер</u>
4. Городское и сельское планирование	- городской планировщик; - планировщик транспорта; <u>- планировщик службы здоровья;</u>
экономическая география	- эксперт по размещению; - исследователь рынка; • транспортный менеджер; <u>- агент по недвижимости.</u>
Географическое образование	- школьный учитель; <u>- преподаватель ВУЗа</u>